

พระราชบัญญัติ การเดินเรือในน่านน้ำไทย (ฉบับที่ ธ)

พ.ศ. ๒៤៩៣

ในพระปรมากิไธย

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดส

รังสิท กรมพระชัยนาทนเวนทร

ผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์

ให้ไว้ณวันที่ ๑๘ ฅุลาคม พ.ศ. ๒๔៩๓

เป็นปีที่ ๕ ในรัชกาลบัจจุบัน

โดยที่เป็นการสมควรแก้ใจเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยการ เดินเรือในน่านน้ำไทย

ทอนที่สส เก่ม ๖๗ ราชบิจจานุเบกษา ๒๔ ตุลาคม ๒๔ ธ๓

พระมหากษัตริย์โดยดำแนะนำและยืนยอมของรัฐสภา จึงมีพระบรบราชโองการให้สวาพระราชบัญญัติขึ้นไว้ ดั่งต่อ ไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติ การเดินเรือในน่านน้ำ "เทย (ฉบับที่ ธ) พ.ศ. ๒๔๘๓"

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้น กำหนด เก้าสืบวันนับแต่รับประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเล็กความในมาตรา ๑ ๒ แห่งพระราช บัญญัติการเตินเรือในน่าผน้ำไทย พระพุทธศักราช ๒ ๔ ๕ ๖ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาศรา ๑๒ เขตทำกรุงเหพ ฯ นั้น คือ เขตที่ ๑

- ค้านเหนือ ตั้งแต่เลาหิมที่สร้างไว้เหนือปากคลองบาง กระบือ เป็นเส้นฉากตรงไปผึ้งแม่น้ำตรง กันข้าม
- ด้านใต้ ตั้งแต่เสาหินที่สร้างไว้ใต้ปากคลองเสาหิน ตรงไปยังเสาหินที่สร้างไว้เหนือปากคลอง บางลำภูเลื่อน

เสตที่โด

- ค้านเหนือ ตั้งแค่เสาหินที่สร้างไว้เหนือท่าเทียบเรือ สถานีรถไฟแม่น้ำ คำบลคลองเตย เป็น เส้นฉากครงไปผึ้งแม่น้ำตรงกันข้าม
- ด้านใต้ ตั้งแต่เสาหืนเหนือปากคลองบางจาก เป็น เส้นฉากตรงไปผึ้งแม่น้ำตรงกันข้าม "

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓๘ แห่งพระราช บัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พระพุทธศักราช ๒๔๕๖ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๓๘ เรือกำบันทุกลำที่บรรทุกลนโดยสารหรือ
ของจากเมืองท่าหรือตำบลใด ๆ ในต่างประเทศเข้ามาใน
ถ้าน้ำเจ้าพระยา หรือเรือใด ๆ ที่เข้ามาในลำน้ำเจ้าพระยา
โดยขนถ่ายคนโดยสารหรือของจากเรือกำบันที่มาจากต่าง
ประเทศเมื่อผ่านด่านสมุทรปราการแล้ว ถ้าจะส่งคนโดยสาร
หรือของที่บรรทุกมานั้นขึ้นบก ต้องจอดเทียบท่าที่ท่าเรือ
กรุงเทพ ๆ ซึ่งอยู่ในเขตท่ากรุงเทพ ๆ เขตที่ ๒ แต่แห่งเดียว
เว้นไว้แต่เมื่อไม่มีท่าเทียบเรือว่างพอจะเทียบได้ หรือเพราะ

ตอนที่ ๕๘ เล่ม ๖ % ราชกิจจานุเบกษา ๒๔ ตุล คม ๒๔៩๓

มีเหตุจำเป็นอย่างอื่น และได้รับอนุญาตจาก กณะกรรมการ แล้ว จึงจะเข้าเทียบหรือจอดในเขตท่ากรุงเทพ ชาเขตที่ ๑ หรือในตำบลอื่นได้

คณะการมการตั้งกล่าวในวรรคก่อนให้มีจำนาน ๕ คน ประกอบด้วยอธิบดีกรมเจ้าท่าเป็นประธานกรรมการ อธิบดี กรมศุลกากรและผู้อำนวยการท่าเรือกรุงเทพ ๆ เป็นกรรมการ โดยตำแหน่ง และบุคคลอื่นอีก ๒ คน ซึ่งรัฐมนตรีว่าการ กระทรวงคมนาคมแต่งตั้ง

คำอนุญาตของคณะกรรมการดั่งกล่าวในวรรคต้น ให้ อธิบดีกรมเจ้าท่าเป็นผลงนาม

ในกรณี รีบด่วนที่อธิบดีกรมเจ้าท่าเห็นสมควร ให้อธิบดี กรมเจ้าท่ามีอำนาจออกคำอนุญาตไปก่อนได้ ตามหลัก เกณฑ์ที่คณะกรรมการจะได้กำหนด "

มาตรา ๕ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๓๘ ทวี มาตรา ๓๘ ตรี และมาตรา ๓๘ จัตวา ในพระราชบัญญัติ การเดินเรือในน่านน้ำไทย พระพุทธศักราช ๒๔๕๖ ตาม ลำดับ

คอนที่ ๕๘ เล่ม ๖ ๗ ราชกิจจานุเบกษา ๒ ๔ ฅุลาคม ๒ ๔ ธ ๓

"มาตรา ๓๘ ทวี การประชุมของคณะกรรมการเพื่อ ปฏิบัติการตามความในมาตรา ๓๘ ต้องมีกรรมการมาประชุม ไม่น้อยกว่าก็เจ้านวนกรรมการทั้งหมดจึงจะเป็นองค์ประชุม

ในกาณีที่ประธานการมการไม่สามารถมาประชุม ให้ที่ ประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธาน

การถงมติวินิจฉัยของคณะกรรมการให้ถือเสียงข้างมาก โป็นประมาณ ถ้ามีคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ผู้นั่งเป็นประธาน ออกเสียงอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

มาตรา ๓๘ คริ ภายใต้บังคับมาตรา ๓๘ ให้เจ้าท่ามือำนาจที่จะกำหนดที่ทอดขอดเรือสำหรับเรือกำบั้น และเรือ เล็กทุกลำ และนายเรือต้องเอาเรือไปทอดขอดตามที่เจ้าท่า จะชี้ให้ และห้ามมิให้เอาเรือไปจากที่นั้น หรือย้ายไปทอดขอดต่อ ขอดที่อื่นโดยมิได้รับอนุญาตจากเจ้าท่า เว้นแต่เมื่อมีเหตุจำเป็นซึ่งเจ้าท่าจะพิเคราะห์เห็นสมควร

เมื่อเรือกำบั่นลำใดกำลับเข้ามา นายเรือจะ**ต้องยอม** ให้เจ้าท่าขึ้นไปบนเรือ และถ้าจำเป็นจะหยุดเรือรอรับก็ ต้องหยุด

คือนที่ ๕๘ เก็ม ๖๗ ราชกิจงานุเบกษา ๒๔ ตุลาคม ๒๔ ธ ๓

มาตรา ๓๘ จัดวา นายเรือลำใดไม่ปฏิบัติตามมาครา ๓๘ มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท ''

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ จอมพล ป. พืบูลสงคราม นายกรัฐมนตรี